Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 62 (1812) ♦ Четвер, 2 квітня 1998 року ♦ Ціна договірна

На пам'ять про Гуморину,

або "Учора було так, а сьогодні вже по-іншому"

Нічний репортаж з Центральної виборчої комісії

Цією фразою голова Центрвиборчкому Михайло Рябець розвеселив журналістів, котрі переймалися затримкою підсумків голосування, відсутністю їх у 18 мажоритарних округах уже на початку десятої години вечора 31 березня.

Мажоритарну інформацію, втім, перервали новими даними про партійні успіхи на виборах. Саме їх очікували тут з нетерпінням прихильники політичних сил, котрі напередодні засвітилися умовними переможцями, тобто були серед тих, хто подолав чотиривідсотковий бар'єр. А саме: Аграрна партія, СДПУ(о), «Громада». А потім вони раптом зникли з цього переліку. Цікавило й те, на яких дріжджах виросли відсотки у прогресивних соціалістів та НДП.

Адже здобуток останніх став сенсацією на проміжній прес-конференції ще вдень. Тоді йшлося про дані тільки із 123 округів.

І лише пізно ввечері Михайло Рябець спочатку оприлюднив результати за 210, а згодом за 215 округами. Від проміжних, денних, вони відрізнялися лише тим, що почала набирати оберти «Громада» (4,12%), однією сотою відсотка «переповзли» бар'єр об'єднані соціал-демократи, аграрники продовжували триматися, так би мовити, на гачку — 3,73 відсотка. Хоча, повторюємо, їх було названо напередодні як такі, що подолали чотиривідсотковий бар'єр.

(Закінчення на 2-й стор.).

Врожай-98

«Лану» — лан. Такий ось план

Перші десять зернозбиральних комбайнів «Лан» відправлено замовникам олександрійським концерном «Лан», що на Кіровоградщині. До початку жнив тут буде виготовлено ще 100 машин. Тим часом від хліборобів уже надійшло замовлень більш як на 400. Скажімо, лише київський «Облагротехсервіс» просить для господарств області 57 машин. На жаль, задовольнити потреби села концерн поки що не в змозі, бо не вистачає оборотних коштів.

Комусь міграція, а нам – мігрень

...Вони їдуть, причаївшися між тюками чи дошками в кузовах великотоннажних автомобілів для міжнародних перевезень. Вони намагаються перетнути кордон України з сусідніми державами пішки під орудою провідників, часом обморожуючи руки-ноги на карпатських морозах. Вони «форсують» прикордонні річки на підручних засобах і в човнах.

Їх виловлюють, відігрівають і годують. Дають тимчасовий притулок на пункті перебування при штабі Мукачівського прикордонного загону. Наша держава бере на себе левову частку турбот щодо їх утримання та депортації.

Вони — це нелегальні мігранти з країн Південно-Східної Азії, Близького та Середнього Сходу і навіть з Африки, що через Україну намагаються потрапити в держави Європи.

Їх потік вражає. Тільки на Закарпатті торік затримано майже дві з половиною тисячі нелегалів.

Що жене їх на Захід? У що обходиться це нашій державі, яка виконує міжнародні угоди?

(Закінчення на 6-й стор.).

Михайло Бродський чекає затвердження повноважень

Попередні дані про обрання Михайла Бродського народним депутатом України викликали деякі питання щодо подальшого розвитку подій, насамперед про його перебування у слідчому ізоляторі та відповідальність за злочин, що йому інкримінується.

Усі офіційні особи, з якими ми з'ясовували ці питання, заявляли одне — вимоги закону щодо пана Бродського буде виконано. Але які вимоги і що треба розуміти під цим?

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

○ Станом на 1 березня 1998 року громадяни України одержали 27,2 % компенсаційних сертифікатів, номінальна вартість неотриманих КС становить 2,2 млрд. грн.

○ З весни 1996 р. в Україні одержали офіційний статус біженців понад 2 500 осіб.

○ На шахті «Нова» ВО «Донецьквугілля» на горизонті 615 метрів завалило породою трьох гірників.

Українські горизонти фірми «Кейс»

У порівнянні з 1990 роком обсяг закупівлі сільськогосподарської техніки у нас зменшився у 10 разів. Отака платоспроможність українського селянина, який господарює на найбагатших у світі землях. Неважко уявити, на якій техніці він веде своє господарство. 1996 року, наприклад, коефіцієнт готовності тракторів до весняно-польових робіт становив усього 0,6. Одне слово, оремо, сіємо і живуємо на чесному слові.

Однак наївно було б думати, що коли ми запустили б на повну потужність, скажімо, ХТЗ, кіровоградську «Червону зірку» чи ще з півсотні підприємств, що постачають сільськогосподарську техніку, то у сільгоспвиробника перестала б боліти голова.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Українські горизонти фірми «Кейс»

(Початок на 1-й стор.).

Ні, наша сільгосппродукція, посіяна, вирощена і перероблена за технологією, що дісталась у спадок, ніколи не зможе конкурувати на вільному ринку. Найбільш вражає такий-от приклад: український цукор, наша гордість, наше «біле золото», собівартість якого виявилася вищою від світової, а якість — нижча.

Тим часом й далі використовуючи дешеві агрегати та одержуючи від цього сякі-такі прибутки, сільгоспвиробник наближає сумний фінал: цілковиту деградацію чорноземів України.

За постановою Кабміну розробляється нова «Державна програма виробництва технологічних комплексів машин і обладнання для агропромислового комплексу на 1998-2005 роки». Визначається один з її головних напрямів: у співробітництві із зарубіжними фірмами —забезпечити наші підприємства новими технологіями виготовлення і застосування в конструкціях вітчизняних виробів сучасної елементної бази та матеріалів. Це гарантує вирішальну роль вітчизняної промисловості у випуску сучасної сільгосптехніки. Без створення елементної бази, тобто виробництва на найвищому технологічному рівні всіх деталей і механізмів сільгоспмашин — від двигунів, коліс, насосів до гаєчок і шурупчиків — на спеціалізованих підприємствах, сільськогосподарське машинобудування приречене. Отже, до програми вносять корективи.

Успішно можуть працювати у цьому напрямі спільні підприємства. Згідна обговорюють плани створення саме такого спільного підприємства і відома американська фірма «Кейс», що посідає друге місце у світі з випуску сільгосптехніки — від комбайнів до сівалок —і частину продає Україні.

На Всеукраїнському огляді-конкурсі серед сільських трудівників на звання кращого за професією Голова Верховної Ради України Олександр Мороз навів цікавий приклад: комбайни фірми «Кейс Інтернешнл» нині успішно збирають на вологих грунтах торішню кукурудзу в Запорізькій області. Вони простіші у користуванні та обслуговуванні і менш чутливі до несприятливих погодних умов. Голова парламенту підкреслив, що варто розвивати співробітництво з тими фірмами, які пропонують якісні агрегати і на вигідних умовах. Отож до техніки «Кейс Інтернешнл» слід придивитися.

Тим часом на ВО «Південний машинобудівний завод» уже почало діяти спільне підприємство «ПМЗ—Кейс». На останній науково-технічній раді тракторного виробництва прийнято рішення про розробку конструкції нового покоління тракторів ПМЗ потужністю 100 к. с., ураховуючи гусеничну модифікацію. До розробки та освоєння нових тракторів передбачено залучити фірму «Кейс».

Через спільні підприємства маємо вийти на магістральний шлях новітніх технологій вітчизняного виробництва сільгосптехніки.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Михайло Бродський чекає затвердження повноважень

(Початок на 1-й стор.).

Позиція Генеральної прокуратури України, що висловили в її прес-службі, така: М. Бродський може бути звільнений з-під варти лише тоді, коли буде затверджено повноваження М. Бродського як народного депутата. Але можливе його звільнення не впливатиме на звільнення від відповідальності. Генеральна прокуратура України звертатиметься до Верховної Ради України за згодою на притягнення його до відповідальності.

ЗАМІСТЬ КОМЕНТАРЮ. Наша розмова зі слідчим, який веде справу пана Бродського, спонукає до думки про те, що попереднє розслідування справи М. Бродського завершать, можливо, ще цього тижня і потім передадуть її до суду. Такий висновок грунтується також на тому, що повноваження народних депутатів України відповідно до ст. 79 Конституції України починаються з моменту складання присяги, і тільки після цього ЦВК видає постійне посвідчення народного депутата України. Потім починає діяти ч. 2 ст. 80 Конституції про недоторканність депутата. Передавши справу до суду, «мавр» зробить свою справу на цілком законних підставах.

Утім, постає питання: як М. Бродський складатиме присягу, після якої він може опинитися на волі, хоча й, можливо, тимчасово, невже у слідчому ізоляторі? Відповідно до ст. 79 Конституції України народні депутати присягу складають у сесійній залі (адже її зачитує найстаріший народний депутат) перед відкриттям першої сесії новообраної Верховної Ради України. Депутати скріплюють присягу своїми підписами.

Чи звільнять М. Бродського для складання присяги? Навряд чи. І цю прогалину в чинному законодавстві, найпевніше, і використають.

За попередньою інформацією першого заступника начальника Головного слідчого управління МВС України Петра Коляди, в такій ситуації, як і М. Бродський, перебувають ще більш як 10 осіб, котрі, можливо, здобули перемогу на виборах.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

На пам'ять про Гуморину...

(Початок на 1-й стор.).

Як це можна збагнути і чим пояснити? На такі запитання голова ЦВК пан Рябець дав змістовну і досить оптимістичну напередодні першого квітня відповідь: «Ну що тут не зрозуміло, передавали дані телефоном. Хтось не доглядів щось, хтось не дочув...»

Саме тому, мабуть, «учора було так, а сьогодні поіншому». Коли дочули. Тільки хто і кого. Лише в комуністів відсотки практично не змінювалися. Цілі були сталими. Такими й залишилися.

І вже майже о другій годині ночі, коли журналісти не погодилися залишитися без остаточної інформації і піти спати, до чого Михайло Рябець періодично схиляв загал, було урочисто, наскільки це можливо, повідомлено на прес-конференції, ні, знову-таки, не остаточні, але важливі для осмислення ситуації цифри і факти. Вони викликали зливу запитань журналістів до голови ЦВК. Він, треба відзначити, був відвертий. Наскільки це можливо при його посаді і з огляду на другу годину ночі. Утім, міркуйте самі. Отже, за партійними списками Компартія України набрала 24,68%, претендуючи на 84 мандати, Народний рух — 9,42% — 35 мандатів, блок Соціалістичної та Селянської партій «За правду, за народ, за Україну» — 8,59 — 32 мандати, Партія зелених — 5,39% — 19 мандатів, НДП — 5,075% — 16 мандатів, «Громада»— 4,71% — 16 мандатів, ПСПУ — 4,05% — 14 мандатів, Соціал-демократична (об'єднана) — 4,01% —14 мандатів.

Ось такі були останні партійно-спискові дані. Щоправда, «мовчали» 134-й та 139-й округи в Одеській області. З паном Гурвіцом або його заступником голова ЦВК не міг поговорити навіть по спеціальному зв'язку. Жодних повідомлень на другу годину ночі 1 квітня з Одеського регіону добути не вдалося. Мабуть, Гуморина там уже почалася і веселуни сміялися першими.

Та в Києві можуть посміятися останніми...

За даними ЦВК, на виборчих дільницях одержали бюлетені 26 722 308 виборців, але опустили бюлетені до урн 26 289 444 виборці. Отже, 400 з гаком тисяч виборців не дійшли до урн? Зрозуміло, журналісти намагалися з'ясувати, наскільки це реально може бути, чи є з цього приводу якісь дані — заяви, акти від спостерігачів? Однак Михайло Рябець був лаконічний:

— У законі про вибори ніде не значиться, що виборець зобов'язаний вкинути бюлетень у виборчу урну. А може, він узяв його на згадку?

Посилався Михайло Рябець і на народних депутатів, котрі інколи під час голосування бюлетенями використовували їх не за призначенням. Жарт.

А насправді повільне надходження результатів голосування з дільниць та округів може свідчити лише про очевидність регулювання виборчого процесу. Навіть шляхом неопускання бюлетенів до урни. Тому слово «фальсифікація» лунало на прес-конференції та й поза нею надто часто. Для цього були приводи. Та Михайло Рябець зауважив, що повільне надходження результатів голосування не залежить від ЦВК. До неї надходять уже опрацьовані дані, а вони змінювалися по кілька разів, навіть про кількість виборців, котрі взяли участь у голосуванні, які прийшли на виборчі дільниці. А їх, дільниць, понад 37 тисяч, і всі перевірити неможливо. Хоча ЦВК і намагатиметься вивчити скарги учасників виборчого процесу. А стосовно окружних комісій, то вони не підлягають ЦВК, отримують зарплату не від неї...

У такий спосіб нам нагадали, хто платить за музику.

А коли Михайлові Рябцеві довелося відповідати на запитання журналістів про тиск влади на нього особисто і ЦВК загалом, він сказав так:

— Таке враження, що ЦВК і є влада, що вже немає жодної влади. Та життя завжди підносить нам те, чого ми не очікуємо...

Так, пане Рябець, але ж не до такої міри.

31 березня журналісти мали можливість одержати не тільки інформацію про результати голосування, а й аналіз парламентських виборів. Після зустрічі з фінським колегою Мартті Ахтісаарі Президент Леонід Кучма запевнив представників засобів масової інформації, що Україна буде продовжувати реформувати економіку, грунтуючись на ринкових принципах. Незважаючи на результати виборів, підкреслив Леонід Данилович, повернення назад не буде. Не буде, за його словами, і лівої більшості в парламенті. Хоча результати стануть «холодним душем» для багатьох політиків, які виступали за змішану виборчу систему.

Глибокий аналіз, безумовно, викликає такої ж глибини повагу. Залишається лише кілька незрозумілих моментів. Чи не буде, наприклад, після продовження саме такого «реформування» економіки наступний парламент суцільним «політбюро»? Скільки виборців залишиться в нашій державі після саме таких «ринкових принципів», як сьогодні? Чому сам Президент не скористався нагодою також «освіжитися» під «холодним душем»? Може, це справді позначилося б на реформах? І ще одне. Впевненість Леоніда Кучми, що лівої більшості в парламенті не буде, звичайно, порадувала, але знову ж таки наштовхнула на «версію»: чи не може так бути, що Президент на відміну від знаменитого ЦВКівського комп'ютера мав усі дані вчасно. І не тільки мав...

Прокоментував Леонід Данилович і «агресивні» наміри комуністів розпочати нову парламентську діяльність з процедури імпічменту Президенту: як у гаранта Конституції в нього є достатньо заходів, аби укоськати «таких ініціаторів», щоб вони ніколи не піднімали цього питання». Автори не належать до прихильників «таких ініціаторів», тому, вболіваючи за Президента, сподіваються, що в гаранта Конституції колись буде не тільки «достатньо заходів», а й часу, щоб перечитати Основний Закон, де передбачено процедуру імпічменту. В принципі, в «піднятті цього питання» немає аж стільки протизаконного, щоб вдаватися до «приборкання».

Аналізуючи ситуацію, Л. Кучма помітив ще одну особливість нинішніх виборів: виявляється, у червоних кольорах винні ті партії і блоки, які вели свою передвиборну кампанію на «антиурядових і антипрезидентських гаслах». Напевно, до них належать «Реформи і порядок», «Вперед, Україно!», «Національний фронт» та багато інших, цілком позбавлених комуністичної ностальгії? «Як пообіцяли проголосувати виборці, якщо несвоєчасно виплачуються зарплати, пенсії, стипендії?» — логічно «спростував» «антиурядові й антипрезидентські гасла» сам Леонід Данилович. Нам додавати нічого...

У вівторок у ЦВК поділилася з журналістами творчими планами на майбутнє і голова ПСПУ Наталя Вітренко. Прогресивні соціалісти не мають наміру в новому парламенті блокуватися з комуністами і соціалістами (лише з окремими товаришами): «Це не ліві». Себто, зрозуміли ми, не настільки прогресивні, щоб збагнути, що «їхня антинародна політика призведе до катастрофи, в парламенті зростатиме їхнє відторгнення, і буде формуватися третя сила». Втім, ці «творчі плани» сенсації не викликають. Після грунтовного роз'яснення Наталі Михайлівни про «симбіоз Симоненка, Мороза, Лазаренка» в пам'ятній програмі «Сім днів» увечері 28 березня справжня «лівість» прогресивних соціалістів сумніву не викликає. Недаремно сам Леонід Данилович у тій же програмі відзначав правоту Наталі Вітренко (уважний глядач, напевне, помітив дивовижний збіг кадрів: коментар присутньої в гостях у Долганова голови ПСПУ вже в наступному сюжеті «відкоментував» глава держави: чи то пан Президент — не присутній у студії — здогадався, про що говоритиме товариш Вітренко, чи то замість Вадима Долганова гостю розговорив Леонід Кучма?!).

Щоправда, найпрогресивніша соціалістка у вівторок також заявляла про наміри її партії «поставити питання про імпічмент Леоніду Кучмі»... Але не вражало: серед журналістів було багато тих, хто дивився суботню програму «Сім днів»...

До речі і дуже до речі, Н. Вітренко бачить на посаді голови нового парламенту лідера Руху В'ячеслава Чорновола або когось з блоку центристів. Хороша річ —телевізор, особливо напередодні виборів, коли доводиться викидати всі козирні карти.

І на завершення пропонуємо ще один — власний аналіз-експромт. За словами начальника управління кадрів МЗС Бориса Корнієнка, у виборах узяли участь близько 6,3 тисячі українців, що працюють, зокрема, в посольствах за контрактом. Це становить 90 відсотків від загальної кількості виборців, занесених до «закордонних» списків. Більшість із них віддали свої голоси за Народний рух України (де третім у списку міністр закордонних справ!), НДП, СДПУ(о).

Нас дуже цікавить доля «контрактників», якби вони не «вшанували» Рух або когось іншого з «блоку центристів».

Репортаж вели Людмила КОХАНЕЦЬ, Світлана ПИСАРЕНКО.

Запах фальсифікації

парламентських виборів почули лідери ряду партій. Один із лідерів Всеукраїнського об'єднання «Громада» Віктор Омелич в інтерв'ю заявив, що партія має понад 100 свідчень порушень і збирається подати з цього приводу позов до суду. За його словами, «Громада» «розраховувала на 8-10 процентів голосів, і як мінімум половину в неї відняли». За останніми даними, у «Громади» 4,71% голосів.

Лідер Народного руху В'ячеслав Чорновіл, як повідомив прес-секретар Руху Дмитро Понамарчук, «на 100 відсотків упевнений в тому, що результати виборів було сфальсифіковано». Партія прогнозувала результат виборів на рівні 14%, а поки що має 9,42% голосів.

Лідер Селянської партії Сергій Довгань заявив, що блок Соціалістичної та Селянської партій також володіє великою кількістю матеріалів, протоколів дільничних виборчих комісій, які не збігаються з інформаціями ЦВК за кількістю виборців, що взяли участь у голосуванні, — передає агентство «Інтерфакс-Україна».

Ішли полки в Україну

55 *РОКІВ тому, після переможної битви на Волзі, почалося визволення від фашистських окупантів багатостраждальної України. Успішно здійснивши на Дону операцію «Малий Сатурн», війська Південно-Західного фронту, якими командував генерал М. Ватутін, зав'язали запеклі бої з гітлерівцями з метою вигнати їх з української землі.*

На ворошиловградському напрямку сміливо й рішуче наступали дивізії і полки 1-ї гвардійської армії, якій належало відіграти важливу роль у битвах за Україну. Першим великим населеним пунктом, що його визволила армія, був районний центр Мілове. Півроку господарювали в ньому гітлерівці. Захопивши селище, вони перетворили його на сильний опорний пункт, розташували тут близько семи тисяч солдатів і офіцерів. Майже всі кам'яні споруди стали вогневими точками, на перехрестях вулиць було встановлено замасковані гармати і танки. Гвардійці 57-ї, 41-ї та 35-ї стрілецьких дивізій блокували Мілове і станцію Чорткове. Ворог чинив запеклий опір, не прийняв ультиматуму. Та кільце оточення стискалося. За два тижні Мілове було повністю визволене.

Пліч-о-пліч за українську землю билися воїни різних національностей — росіянин капітан Чечеров (його ім'ям названо у Міловому центральну площу), українець авіатор Козаченко та інші.

Особливо відзначилися бійці роти лейтенанта Баженова. Звертаючись до солдатів перед атакою, Василь Баженов говорив: «Перед нами Україна. Ми повинні бути там. Ми будемо там. Для всіх нас Україна дорога і мила». Ведучи роту у бій, командир загинув. Тоді командування взяв на себе командир взводу Григорій Нагнибіда. Натхненні рядки присвятив Максим Рильський хороброму українцеві:

Достойний син героя,
ти в бою,
Що над землею котиться
багрово.
За Україну борешся свою —
І перший я у твій вінок зав'ю,
Як перший лавр,
своє натхненне слово...

7 травня 1972 року у Міловому було відкрито монумент «Україна — визволителям», автори якого удостоєні Державної премії ім. Т. Г. Шевченка. Меморіал споруджено на тій ділянці східного кордону України з Росією, куди підійшли визволителі — частини І-ї гвардійської армії. Поряд з монументом відновлено солдатську землянку і запалено Вічний вогонь біля братських могил воїнів, полеглих у боях за українську землю у січні — лютому сорок третього. Під 27 надгробними плитами поховано 1066 солдатів і офіцерів, чиї імена навіки викарбувано на граніті.

У матеріалах, що зберігаються у фондах Національного музею війни, є дані про наступ радянських військ на Україну. Війська Південно-Західного фронту, лівого крила Воронезького фронту, які через рік стануть «Українськими», розгромили 8-му італійську армію, нищівного удару завдали німецькій групі «Холлідт», яка втратила п'ять піхотних і одну танкову дивізії. За 14 днів стрімкого наступу в цьому районі наші частини просунулись від 150 до 200 кілометрів, визволили понад 1200 населених пунктів. У люту холоднечу і заметіль, бездоріжжям по глибокому снігу рвалися вперед наші танкісти, артилеристи, піхотинці. Вже до лютого 1943 року було визволено 40 населених пунктів Сталінської (Донецької) і 29 районів Ворошиловградської (Луганської) областей. Однак після визволення Харкова 16 лютого 1943 року наступальні можливості радянських військ було вичерпано, і вони перейшли до оборони. Остаточно, і вже назавжди, Харків було визволено під час Курської битви.

У вітальному листі керівництва держави трудящим України з нагоди початку визволення українських земель ішлося: «Вірні сини і дочки українського народу доблесно борються в лавах Червоної Армії, самовіддано працюють у тилу, героїчно б'ють ворога в партизанських загонах, готуючи повне визволення рідної землі від окупантів. Хай міцнішає, ширшає народна визвольна боротьба в Україні...»

Володимир ЖУКОВСЬКИЙ,
Надія СМОЛЯРЧУК,
наукові співробітники музею.

На фото: монумент у Міловому на честь воїнів—визволителів України.

Пам'ять

Біля джерел руху опору

Антифашистський рух опору в Україні— особлива сторінка Великої Вітчизняної війни. На календар нинішнього року випадає низка пам'ятних дат з історії боротьби проти окупантів — 55-річчя знаменитого ковпаківського рейду, партизанської «війни на рейках» тощо.

Як відзначити ці дати, повно і об'єктивно висвітлити партизанський, підпільний, весь антифашистський рух, документально підтримувати статус його учасників? Такі питання обговорювалися на зустрічі Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941 —1945 рр. при Верховній Раді України та дирекції Центрального державного архіву громадських об'єднань. Саме в цьому архіві зосереджено найповніший комплект партизанських документів — близько 80 фондів та колекцій, які є незамінним історичним джерелом для дослідників, пошуковців, краєзнавців.

Учасники зустрічі ознайомилися зі станом збереження унікального зібрання, постановкою науково-дослідницької, інформаційно-довідкової роботи, намітили заходи для поповнення джерельної бази архіву та її ефективнішого використання.

Голова Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Верховній Раді України В. Коньков подякував історикам-архівістам за їх самовіддану творчу роботу, розповів про діяльність комісії, яка цього року відзначатиме свій півстолітній ювілей.

Олександр НЕЧАЄВ,
науковий співробітник Центрального державного архіву громадських об'єднань України.

Стали безсмертними

Видавництво «Донеччина» випустило днями черговий, 16-й, том багатосерійного історико-меморіального видання — Книги Пам'яті України. На його скорботних сторінках занесено імена майже десяти тисяч громадян Олександрівського та Добропільського районів, міст Добропілля та Дружківки, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни, померли від ран у медсанбатах і шпиталях, у полоні, тих, хто пропав безвісти.

Мужність і хоробрість під час захисту Вітчизни виявили на полях битв воїни-дружківці. Більш як чотири тисячі солдатів та офіцерів нагороджено бойовими орденами і медалями. Одинадцяти з них присвоєно найвище звання ратної слави — Героя Радянського Союзу.

Новий том Книги Пам'яті вручатимуть під час його презентації вдовам, родичам загиблих, передадуть до музеїв, військкоматів, бібліотек.

А всього з початку виходу в світ цих унікальних томів-поминальників, що їх видають у Донецьку, нами увічнено 195640 донбасців, які не повернулися додому після перемоги над гітлерівськими загарбниками.

Георгій ТЕПЛЯКОВ,
письменник.

м. Донецьк.

Старих зняли, а нових не повісили

Герой Радянського Союзу Федосій Лукич Бєльченко повідомив мене, що на залізничному вокзалі станції Мена у залі чекання на великій стіні були портрети Героїв Радянського Союзу — уродженців Чернігівської області. Були, та, як кажуть, загули, кудись зникли. Я спробував знайти начальника Менського вокзалу і розпитати, чому зняли, куди поділи портрети героїв. Колишній начальник вибув на інше місце роботи, а новий нічого не знає. Говорив з цього приводу і зі співробітниками Менського історичного музею. Вони теж лише розводять руками. Тепер, мовляв, усе прикрили —музеї бойової слави у школах, інших навчальних закладах, навіть великий стенд земляків-героїв, що свого часу був змонтований біля райвиконкому, стерли з лиця землі.

А мешканці Мени, з якими мені довелося спілкуватися, кажуть:

— Дивак, чого дошукуєшся?.. То були герої радянські, а тепер нові часи, нові герої... Їх треба вішати!

Анатолій ОРЄШКО.

БЕРЕГТИ ПРАВДУ ПРО ВІЙНУ!

ЛЮДСЬКА пам'ять — явище унікальне, до неї треба ставитися з повагою: як до прожитого, зробленого, перенесеного, так і до усталених поглядів і традицій. Зарубцьовуються найглибші рани, але пам'ять не зарубцьовується, хоча рана іноді кровоточить та існує, доки жива людина.

Така наша пам'ять про минулу війну, про її 1418 тяжких, кривавих днів. Перемога в ній нам дісталася ціною життя мільйонів синів і дочок нашої Батьківщини. Прогресивне людство, народ України вдячні своїм визволителям, шанують їхню пам'ять.

В Україні є певні політичні сили, які намагаються витруїти з суспільної свідомості народу правду про Велику Вітчизняну війну, про нашу Перемогу. Вони стверджують, що, мовляв, борцями за врятування України були не багатомільйонна, багатонаціональна армія і народ України, а націоналістичні військові формування, що виступали в війні як «третя сила». Але ж усім відомо, що майже 5 мільйонів українців були в рядах Червоної Армії, більше 500 тисяч партизанів разом з бійцями визволяли Україну. Цього не викреслиш з історії.

Для учасників бойових дій (а їх в Україні понад мільйон) пам'ять про війну, як і про ідеали, за які вони воювали, священна. Викривлені тлумачення їх непокоять ветеранів не менше, ніж проблеми соціального захисту.

Нещодавно в британській пресі повідомлялося, що в одному з парків Лондона споруджується пам'ятник 26 мільйонам радянських громадян, які принесли в жертву своє життя заради Перемоги. При цьому в одній із плит меморіалу буде замуровано землю з 15 колишніх радянських республік, буде вигравійовано їх сучасні назви та колишню радянську символіку, а в іншій буде зберігатися земля всіх міст-героїв.

Чи не урок це нам, усім ветеранам і деяким політикам, як треба берегти правду про Велику Вітчизняну війну, як дбати про те, щоб героїчне минуле Батьківщини знало й шанувало підростаюче покоління?

Нещодавно мені, коли я перебував на лікуванні в Центральному військовому госпіталі, довелося розмовляти на цю тему з багатьма солдатами з різних регіонів України. І, відверто скажу, картина прикра. Багато хто з них нічого не зміг сказати про оборону Києва в сорок першому, форсування Дніпра та визволення столиці в сорок третьому, не зміг назвати українські міста-герої, імена когось із полководців, чиї війська визволяли Україну. Можна зрозуміти, що деякі командири, виконуючи волю можновладців, вважали за краще не розповідати воїнам про битви під Москвою, на Волзі, оборону Ленінграда. Але Дніпро, Київ, за які віддали своє життя мільйони воїнів? Як же прищеплюватимемо любов до Батьківщини?

Як би не було важко морально та матеріально усім ветеранам, та їх найбільше непокоїть те, що націоналістично налаштовані діячі зазіхають на пам'ять про Велику Вітчизняну війну. Усе це трапляються факти вандалізму, осквернення пам'ятників героям минулої війни. Нещодавно у Севастополі скинули з п'єдесталу пам'ятник «Два бійці», були спроби осквернити пам'ятник М. Ф. Ватутіну в Києві. А побиття фронтовиків у Львові в 53-ю річницю його визволення гостро обговорювалося в парламенті. Можна, звичайно, зрозуміти тих, хто постраждав незаслужено в роки репресій, їхні психічна та фізична травми не дають можливості забути про це, а тим більше вибачити. Але не можна через це принижувати, тим паче оскверняти подвиг Збройних сил, усього народу в минулій війні.

Багато років вогнищами патріотичного виховання дітей в середніх школах були музеї бойової слави. Та в дев'яності роки в суспільстві почали різко змінювати політичні орієнтири, музеї почали закривати. В Києві із 170 збереглося ледве 70. Як тут не пригадати слова О. Пушкіна: «Ставлення до минулого — ось риса, що відрізняє освіченість від дикості».

Із програми навчання не тільки середніх шкіл, а й військових училищ випало саме поняття Великої Вітчизняної війни. А сучасні шкільні підручники з історії України в багатьох випадках тенденційно, необ'єктивно висвітлюють багато історичних подій. І не випадково Комісія Верховної Ради з науки та освіти, в склад якої було три академіки, 9 докторів і кандидатів наук, представники різних політичних партій, піддала різкій критиці підручник «Новітня історія для 11 класу» (автори П. Панченко, С. Тимченко, Ф. Турченко). Його було вилучено зі шкіл і він переробляється. Далекі від істини й інші підручники з історії.

Заступник директора Інституту історії професор С. Кульчицький каже: «Змінилася ідеологія, і ми повинні осмислити події трагічного XX сторіччя з державницьких позицій з Києва, а не з Москви. Для цього ми і створюємо підручники нового покоління». Вони справді потрібні, та тільки такі, що об'єктивно висвітлюють історію.

Африкан СТЕНІН, учасник війни.

Хотіли як краще — вийшло як завжди

На Вінниччині гальмується процес приватизації підприємств переробної галузі

60 відсотків промислової продукції, що виробляється в області, належить підприємствам, зайнятим переробкою сільгосппродукції. Наповненим чи худим буде обласний гаманець, також значною мірою залежить від переробників. Щоправда, протягом останніх років галузі так і не вдалося бодай зупинити процес скорочення обсягів виробництва. Це тим більш прикро, що в цілому у промисловості Вінниччини досягнуто, нехай невеликого (2,7 %), а все ж збільшення виробництва продукції.

Однією з причин ситуації, що склалася у переробній галузі, на думку директора регіонального центру сертифікатних аукціонів Василя Кахна, є зволікання з приватизацією. В цьому, щоправда, частково «допомогла» держава, примусивши варитися у власному соку. Як відомо, підприємствам АПК було надано своєрідну «пільгу»: більш як половину акцій, а точніше — до 51 %, реалізувати спершу серед своїх працівників, а вже потім... Здавалося б, хотіли зробити як краще, а вийшло — як завжди. Бо далеко не всі ризикнули стати власниками частки підприємств, котрі, даруйте на слові, хиріють на очах.

— Скоріше не вина, а біда наших переробників, —розмірковує далі В. Кахно, — що вони опинилися в ролі непривабливих підприємств. Візьмемо для прикладу цукрозаводи. Із 39 наявних більш як половину — це цукроварні, збудовані ще в минулому столітті. Потребує модернізації обладнання. Собівартість продукції надто висока. То чи доцільно було «замикати» приватизацію таких підприємств тільки на зайнятих на даному виробництві?

Тепер переробники змушені надолужувати поїзд приватизації. Харчові підприємства тільки починають торувати дорогу на аукціон. Співрозмовник назвав таку тенденцію позитивною. Хоча зауважив, що роблять це переробники вельми несміливо. Так, у одному з попередніх аукціонів брав участь лише один, щоправда найбільший в області, Крижопільський цукрозавод. Причому підприємству, хоч як це дивно, вдалось отримати значну кількість (365) майнових сертифікатів. Уточнимо: завод споруджували уже в наш час, це потужне бурякопереробне підприємство — «козирі», що приваблюють власників сертифікатів.

У переліку учасників осінніх аукціонів були цукрозаводи і молокозаводи. Є вони і в сьогоднішніх заявках. Тобто переробні підприємства дедалі ширше відчиняють двері, запрошуючи нарешті всіх бажаючих довірити їм свої сертифікати.

Віктор СКРИПНИК

Вінницька область.

Чекали більшого

МАЙЖЕ 900 об'єктів державної власності приватизовано торік у Криму. Чимало, та голова Фонду майна автономії Валерій Горбатов чекав більшого.

Що сталося зі вкладанням приватизаційних майнових сертифікатів: 40 мільйонів гривень — це вдвічі більше, ніж позаторік. Причому ринкова вартість цінних паперів зросла нині до 60 гривень, а зовсім недавно була менш як двадцять.

Їх на півострові купували і продавали до кінця 1997 року, і цей процес пожвавішав. Адже Фонд майна розпорядився частину акцій будь-якого підприємства продавати на аукціонах обов'язково за цінні папери. На руках людей їх лишилося ще чимало — мало не третина. Та вибрати, куди їх вкласти, є з чого — нинішнього року передбачається приватизувати щонайменше тисячу об'єктів.

До речі, приблизно ще стільки у процесі приватизації виявлено «безгосподарних» ваучерів, таких, що опинилися поза балансом уже приватизованих підприємств. Тож роботи кримському Фонду майна додалося, адже всім їм треба дати раду.

Гальмують приватизацію й деякі «ініціативні» чиновники органів влади. Приміром, Феодосійська міська рада умудрилася без усяких на те підстав зняти з приватизації 300 об'єктів. Безгосподарські фонди

Коментар

руйнуються, держава зазнає чималих збитків.

Хоча заради справедливості треба сказати і про те, що чимало приватизованих підприємств працює нині не краще за державні. Справа тут у непосильних податках, які можуть пригнути навіть найенергійніших з нових власників. Цей вантаж до такої міри важкий, що не дає можливості розправити плечі. Господарські керівники одностайні: налагодити нормальну роботу можна лише після того, як Верховна Рада ухвалить рішення про зменшення податків.

Проте рік на півострові почався з приємних новин: до кримської власності виявили зацікавлення майже півтора десятка серйозних іноземних інвесторів. Та більшість із них, як і птахи, прилетять навесні. Розважливі й обережні у фінансових справах європейці слушно вирішили перечекати виборчу кампанію і вивчати перипетії боротьби за владу в Криму у себе вдома.

Утім, авансів не шкодують. Приміром, одна кіпрська компанія, маючи на меті придбати понад чверть акцій сімферопольського пиво-безалкогольного комбінату «Крим», відразу виклала 1 мільйон доларів. Та Верховна Рада чомусь вирішила заборонити цю справу. Довелося звертатися до суду, який ухвалив позитивне рішення на користь крим-

чан. Вони отримають 3,5 мільйона доларів, за які встановлять найновіше європейське устаткування.

Після зняття мораторію Верховної Ради на укладення Фондом майна договорів купівлі-продажу, чого чекають нетерпляче, відразу буде підписано угоди про участь іноземних інвесторів у спорудженні кораблів на керченському заводі «Залив», комбайнів — на сусідньому підприємстві «Альбатрос». Завершується будівництво нового комплексу на Керченському маслозаводі, в який інвестори вклали вже майже 1,5 млн. доларів. Після цієї «ін'єкції» донедавна зупинене підприємство лише за останні кілька місяців випустило більш як 2 тисячі тонн олії. Найближчим часом тут збираються не лише процвітати, а й допомагати сусідам: профінансувати закупівлю насіння і вирощування соняшнику в кількох господарствах, перевезення Керченського морського порту.

Все контролює криміналітет?

З А ІНФОРМАЦІЄЮ, поданою під час звіту Фонду майна автономії у місцевому уряді, лише 37 відсотків кримчан використали свої приватизаційні сертифікати.

Водночас, за прогнозними оцінками фахівців фонду, цього року від грошової приватизації до бюджету республіки має надійти понад 4 млн. гривень. Одначе з 830 перевірених договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації у 190 виявлено порушення строків оплати. Тому фонд був вимушений розірвати більш як 40 договорів з покупцями.

Цю роботу буде активізовано. Наголос зроблено на раціональнішому управлінні пакетами акцій, що перебувають у державній власності.

Зауважимо, що над цими процесами відчувається тінь криміналітету. Як повідомив начальник управління зі взаємодії з правоохоронними органами Фонду майна автономії Іван Поляков, торік на території півострова викрито і ліквідовано 118 злочинних угруповань. Серед них 44 —організовані групи. Порушено 180 кримінальних справ за злочинами у кредитно-фінансовій і банківській сферах, повернуто майже 700 тисяч гривень непогашених кредитів. Та, як повідомив Іван Поляков, криміногенна ситуація на

До речі

«українській Сицилії» лишається складною. Її значно дестабілізує агресивна активність восьми (!) організованих злочинних формувань, що налічує майже 2 тисячі (!) чоловік, куди входять і представники влади. Злочинні «співтовариства» контролюють майже дві тисячі різноманітних кримських об'єктів. Мабуть, криміналітет «доїтиме» державу ще й цього сезону. Уряд автономії рекомендував правоохоронним органам ліквідувати головну загрозу —організовані злочинні угруповання і розкрити найтяжчі резонансні злочини. Дрібнішу босоту ізолюватимуть у процесі кількох значних операцій із забезпечення нормального відпочинку. Як передбачається, 5 мільйонів курортників у Криму цього сезону зможуть нормально відпочити.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Житлова політика: хто в домі кондомініум

У СПІХ житлово-комунальної реформи залежить від того, як швидко ми відчуємо себе повноправними господарями у власному домі. Практика показує: наша держава не в змозі навіть частково компенсувати витрати на утримання житла, і в її інтересах доручити ці клопоти мешканцям.

Така ідея давно визріла в умах авторів комунальної реформи і втілилася в об'єднаннях власників багатоквартирних будинків (кондомініумах). В Україні зареєстровано близько 760 таких «домоуправлінь». Але держава все ще є монополістом в управлінні та обслуговуванні житла.

Починаючи з 1993 року, в Україні приватизовано менш як половину усього житлового фонду. Темпи роздержавлення з року в рік знижуються: якщо 1996 року в приватні руки перейшло 566,4 тисячі квартир та одноквартирних будинків, то в 1997-му — на 8,3 відсотка менше. Причина, на думку фахівців міжнародної громадської організації «Центр сприяння житловим і муніципальним реформам», прозаїчна: відсутність послідовних кроків у реалізації державної житлової політики.

За словами директора програми зі створення житлових об'єднань Володимира Шимкіна, держава зацікавила приватника новими можливостями, проте реалізувати їх повною мірою не дозволила. Судіть самі. За законом разом із правом власності на окрему квартиру ми набуваємо права і на певну частину приміщень загального користування — ліфтів, під'їздів, підвалів, технічних поверхів і навіть дахів. Крім того, разом з іншими співвласниками-сусідами ми отримуємо право розпоряджатися прибудинковою територією (приміром, надавати її для розміщення кіосків, встановлення рекламних щитів та стягувати за це відповідну плату). Це дає мешканцям певний простір для фантазії, і тільки. Адже кондомініум досі не є в Україні суб'єктом земельного права.

Приватне управління житлом потребує більш детальної регламентації на законодавчому рівні. Поки що власник змушений діяти на свій страх і ризик, не знаючи, які ще «сюрпризи» йому підкине завтра влада. Незабаром запровадять податок на нерухомість, а там, дивись, і плату за землю підвищать... А раптом обдеруть, як липку?

У нас раз по раз чути розмови, що власник та квартиронаймач мають платити за житло однаково. Проте саме власник буде витрачатися на ремонт та утримання будинку, то чому б державі не заохотити його ентузіазм? У цивілізованих країнах саме власник, а не квартиронаймач (орендатор) користується різноманітними привілеями, і зокрема, податковими. Скажімо, якщо громадянин США взяв кредит на будівництво чи придбання житла, він може розраховувати на лояльність податкових служб доти, доки його не виплатить. У такий спосіб держава залучає інвестиції на ринок нерухомості та дає зрозуміти, хто все-таки в домі господар.

Ми ж і досі не наважуємося на повний голос визнати пріоритет приватної власності на житло, і відкладаємо житлову реформу до кращих часів. Поки уряд вичікує, наші будинки зношуються і поступово гинуть: близько 4 мільйонів квадратних метрів житла в Україні віднесено до категорії ветхого й аварійного. За кілька років вони просто перетворяться на купу уламків.

Ганна РОМАНЦОВА.

Краще ходити пішки, ніж їздити на такій кобилі

МИНУЛОГО тижня в Ташкенті відбувся саміт чотирьох центральноазіатських держав Співдружності. Що це? Відгук на політичну паузу Кремля, що переніс зустріч глав держав СНД, чи, нарешті, констатація того, що незалежним державам треба жити без оглядки на Москву і не чекати воскресіння минулого?

Події останнього часу черговий раз довели утопію ідеї семирічної давності про можливість різношвидкісної інтеграції держав на пострадянському просторі. Ну не можуть брати участь в одному заїзді дюжина племінних і спортивних коней різних порід і віку. Теоретично це, мабуть, можливо, але практично ваговози, які мчать навввипередки з арабськими скакунами, видовище сумне, а головне — абсолютно безглузде.

Однак важко відвикати від звичок і стереотипів, що складалися десятиріччями. Наприклад, лідер Казахстану, незважаючи на всі промахи і невдачі Співдружності, весь час намагався зібрати всіх докупи, щоб оживити старі економічні зв'язки і вдихнути життя в колишні союзні підприємства, котрі в усіх пострадянських країнах перебувають у глибокій комі. Із цього нічого не вийшло, оскільки передусім сама Росія в штики зустрічала найменші компроміси щодо законодавства. Та Нурсултан Назарбаєв не здавався, і світлом у кінці тунелю видалася йому нова комбінація в рамках СНД, а саме «четвірка». Райдужні мрії полягали в тому, що дружна інтеграція Росії, Казахстану, Білорусі та Киргизстану має показати всім іншим приклад механізму нової інтеграції. Та даремно... І «четвірка», і російсько-білоруська «двійка» не стали більш життєздатними, ніж СНД загалом.

Отож, коли Назарбаєв на черговій зустрічі «четвірки» у лютому спробував наповнити реальним змістом показушну структуру, Єльцин з Лукашенком відреагували на це доволі неадекватно: мовляв, угамуйтеся, скільки можна генерувати ідеї, розслабтеся... Акаєв теж потрапив під гарячу руку, необачно підтримавши колегу по регіону. Московські журналісти, котрі обожнюють арифметичні дії у межах першого десятка, тут-таки охрестили розбіжності «розколом «четвірки» на європейську і азійську «двійки»...

Щодо вже згадуваного стратегічного союзу Москви та Мінська, то він із самого початку ніким не сприймався як серйозна інтеграція.

«ГУ» вже неодноразово писав про те, що нові формування і структури, які виходять за межі двосторонніх взаємин, тобто включаючи інтереси кількох країн, можливі лише на основі відносно рівних можливостей та спільної ідеї. А якщо це не спрацьовує, то гріх витрачати час деремно, винаходячи велосипед і реанімуючи «гурток за інтересами», від якого немає реального зиску.

Думається, що результат зустрічі президентів Казахстану, Узбекистану, Киргизстану й Таджикистану продемонстрував, що з довготерпінням, навіть східним, мабуть, покінчено: найлояльніший і найбільш проросійськи налаштований Таджикистан став четвертим учасником єдиного економічного простору Центральноазіатського регіону. На зустрічі в Ташкенті глави держав чотирьох республік ухвалили угоду про створення міжнародних консорціумів, угоди про загальні принципи формування ринку цінних паперів. Було також прийнято заяву глав чотирьох центральноазіатських держав про подальше поглиблення регіональної інтеграції. Чи відбудеться в цьому регіоні результативне переплетення національних господарств і чи виникне нове азійське диво? Яку стратегію обере Туркменистан, що дотримується нейтралітету?

Ось як підсумки ташкентського засідання міждержавної ради в інтерв'ю ІТАР-ТАКС прокоментував Марданов Таджиддін, член урядової делегації Таджикистану, Надзвичайний і Повноважний Посол цієї республіки в Узбекистані: «Наша делегація із задоволенням відзначає факт вступу Таджикистану в єдиний економічний простір Центральної Азії. Ми чітко бачимо перспективу такого співробітництва з рештою держав нашого регіону, водночас чудово усвідомлюючи, що основна мета договору про єдиний економічний простір — це перш за все налагодження вільного руху товарів, послуг, капіталів та робочої сили між країнами-учасницями, проведення узгодженої кредитно-розрахункової, бюджетної, податкової, цінової, митної і валютної політики і ефективне використання наявних природно-економічних ресурсів».

Завершуючи свою зустріч, президенти центральноазіатських країн неодноразово підкреслювали, що регіональні рішення більш конструктивні й дійові, ніж ті, що приймаються у рамках СНД. Правда, ніхто з них не запропонував Росії поховати Співдружність. Що ж, прямолінійність ніколи не була рисою східного менталітету. А ховати прах давно померлих у Москві не люблять. Нехай то будуть вожді чи грандіозні ідеї.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

● *Керч*

Хтось залишився без спирту...

Внаслідок спільних дій українських та російських прикордонників у Чорному морі вчора вночі затримано український суховантажник «Кафа», на борту якого виявлено 83 тонни контрабандного спирту. Судно здійснювало рейс із болгарського порту Варна до Маріуполя.

● *Тбілісі*

Убито звинувачуваного в теракті

У селі Онарія Зугдідського району (захід Грузії) було вбито 29-річного Гочу Есебуа. Його звинувачували у причетності до замаху на президента Едуарда Шеварднадзе 9 лютого цього року та викраденні чотирьох заручників зі складу військових спостерігачів місії ООН. Спецпідрозділи правоохоронних органів оточили будинок у селі Онарія, запропонували Есебуа і всім, хто в домі був, здатися. У відповідь відкрили вогонь з автоматів та гранатометів. Трьох поплічників Есебуа затримано, і вони перебувають у розташованому в Зугдіді ізоляторі Міністерства безпеки.

● *Вільнюс*

Перший візит — до сусіда

Президент Литви Валдас Адамкус почав учора перший зарубіжний візит: він вирушив з дводенною поїздкою до Польщі. Заплановано зустрічі з президентом, прем'єр-міністром країни. Як повідомляють джерела в адміністрації президента, головна мета візиту — «підтвердити спадковість політики добросусідства і стратегічного партнерства двох країн-сусідів на шляху інтеграції до ЄС та НАТО, початої експрезидентом Альгірдасом Бразаускасом.

● *Токіо*

Знову газові атаки

Загадкові газові атаки знову зафіксовано в трьох японських містах. Як повідомила поліція, незначні отруєння одержали 36 осіб, більш як двадцять із них доставлено до лікарень із запаленими очима та легкими ураженнями слизових поверхонь. Життю і здоров'ю постраждалих нині нічого не загрожує.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Переможець – у президенти, переможений – в опозицію

ЗА ПОПЕРЕДНІМИ підсумками другого туру позачергових президентських виборів у Вірменії прем'єр-міністр Роберт Кочарян лідирує практично в усіх областях країни. Він випереджає свого основного опонента Карена Демірчяна в середньому на 20 відсотків.

Перевага Кочаряна виявилася навіть у тих регіонах, де в першому турі лідирував колишній глава радянської Вірменії. Крім того, слід зазначити, що участь виборців у другому турі була не такою активною: на вибори прийшло на 10 відсотків осіб менше, ніж у першому турі. Очевидно, це пояснюється відмовою Комуністичної партії та Національно-демократичного союзу підтримати когось із кандидатів.

На відміну від першого, тур другий відбувся у більш спокійних обставинах. Національне телебачення вело прямі репортажі практично з усіх виборчих дільниць, що зробило перебіг голосування доступним для огляду. Порушення, які були, відразу ставали відомі Центральній виборчій комісії. Можна припустити, що реакція міжнародних спостерігачів тепер буде стриманішою, ніж після першого туру.

Переконлива перемога 44-річного Р. Кочаряна, політична доля якого найбезпосереднішим чином пов'язана з карабаським рухом, означає: Вірменії і цього разу пощастило уникнути стереотипів пострадянського геополітичного простору, де після недовгого тріумфу політиків нової хвилі до влади практично скрізь знову прийшли колишні партійні керівники. Оскільки цього не сталося, можна з певністю припустити, що основні параметри економічної реформи відчутних змін не зазнають і господарсько-економічні новації триватимуть. Інше питання, що деякі складності можуть виникнути у галузі міжнародних відносин. Як відомо, і Баку, і Анкара, і посередники Мінської групи ОБСЄ вважають пана Кочаряна доволі жорстким політиком, особливо щодо можливостей врегулювання конфлікту в Карабасі. Однак пан Кочарян уже встиг заявити, що офіційний Єреван готовий з усією серйозністю розглянути будь-які нові посередницькі пропозиції.

Минулі вибори навряд чи дадуть привід до повторення важких подій 1996 року. Нагадаємо: тоді опозиція, невдоволена офіційними підсумками голосування, штурмом узяла парламент. Але тепер загострення ситуації, ймовірніше за все, не станеться, адже Карен Демірчян, набравши більш як півмільйона голосів, уже встиг заявити, що перший потисне руку переможцеві, якщо вибори були демократичні й справедливі. Але пан Демірчян не збирається залишати політичне поприще. Мабуть, він планує очолити рух соціал-демократів, що формується сьогодні. Така партія цілком спроможна досягти помітного успіху на очікуваних наступного року парламентських виборах. Проте не виключено, що новий президент невдовзі розпустить парламент, і пан Демірчян одержить можливість зіграти роль основної опозиційної сили вже нинішнього року.

Свавілля

Відомого філіппінського радіоведучого 50-річного Рея Бенкейріна було вбито на робочому місці під час прямої трансляції програми про розгул злочинності в країні. Убивці та його поплічникові, який утримував працівників радіостанції, котрі намагалися відвернути трагедію, пощастило зникнути.

За словами Елвіна Таррози, одного з колег загиблого, охоронці, котрі були на першому поверсі, не чули метушні, що зчинилася на третьому, де розміщено студію зі звукоізольованими стінами.

Своїми викривальними передачами філіппінський коментатор нажив багато ворогів серед злочинних «авторитетів», королів грального бізнесу та великих наркоторгівців, які й вирішили звести з ним рахунки, припустив Тарроза.

У червні минулого року в Манілі було застрелено відомого газетного оглядача Денні Хернандеса — саме після опублікування чергової статті про незаконну діяльність одного з підпільних угруповань, повідомляє ІТАР-ТАКС.

На плащаниці кров Ісуса?

РАЗЮЧЕ відкриття, яке може перевернути всі уявлення про земне існування Ісуса Христа, зробили американські вчені з Центру передових технологій ДНК Техаського університету.

Ученим цього центру, повідомляє у новій книзі «Кров і плащаниця» Ян Уїлсон, пощастило виявити сліди ДНК людини на знаменитій Туринській плащаниці — полотні, у яке, згідно з легендами, було загорнуто тіло Ісуса Христа після того, як його зняли з хреста.

На жаль, подані для дослідження зразки настільки малі, що сліди ДНК на них неможливо використати для подальших досліджень, заявив мікробіолог Техаського університету Леонсіо Гарза-Вальдес. «Однак, — наголосив він, — з певністю можна сказати, що ми виявили на плащаниці сліди людської крові і це — кров чоловіка». Рівень розпаду достатній, зазначив Гарза-Вальдес, щоб припустити, що власне плащаницю можна віднести до першого століття нашої ери, а розміщення слідів крові, рани на руках і ногах від розп'яття на хресті ясно свідчать про існування Христа, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Державний кордон

Комусь — міграція, а нам — мігрень

(Початок на 1-й стор.).

Навіть генерали йдуть у нелегали

Закарпатська преса вже втомилася перелічувати факти затримання азійців на кордоні. Це вже не сенсація, а швидше статистика. І все ж без сенсацій не обходиться.

Нещодавно з каміона, який перевозив з України в Чехію дошки, наші митники «зняли» 36 хлопців і дівчат однієї з країн Південно-Східної Азії. Це не було рекордом. Його поки що утримує група нелегалів у кількості 55 чоловік, затримана на одному з гірських перевалів на Воловеччині. Завдали вони клопоту і тамтешній міліції, і лікарям, і районному суду!

Розповідає голова Воловецького районного суду **Іван ЯВОРСЬКИЙ:**

— Водій — громадянин Чехії в кузові «Татри» перевозив з України вантаж, що був належним чином опломбований. Що то там було, стало відомо, коли в кузов автомашини почали просочуватися випускні гази і «вантаж» щосили загамселив у борти. Автомобіль зупинився, водій відчинив двері — й на землю посипалися отруєні чадним газом «пасажири». П'ятдесят п'ять громадян Китаю! Хтось із водіїв повідомив працівників ДАІ в селищі Нижніх Воротах і ті, прибувши на місце, спочатку були змушені надати потерпілим невідкладну допомогу. Понад десять пасажирів потрапили в районну лікарню. Потім був суд — перший такий у судовій практиці. Шофера на півтора року позбавлено волі, автомобіль конфісковано, нелегальних мігрантів депортовано.

Довідка: протягом минулого року в судах Закарпаття проти пособників та організаторів переправляння нелегальних мігрантів через територію області розглянуто 33 справи, 45 осіб притягнено до кримінальної відповідальності.

А невдовзі було оприлюднено ще одну сенсацію. Словаччина передала нашим прикордонникам генерал-майора афганської армії, затриманого з шістнадцятьма своїми земляками, здебільшого дружинами й дітьми його колишніх товаришів по службі. Генерал, до слова, нагороджений п'ятнадцятьма орденами колишнього Союзу РСР: Бойового Червоного Прапора, Дружби народів, Червоної Зірки. Він був не просто на боці президента Наджібулли, а й одним з керівників міністерства держбезпеки Афганістану. Після перевороту йому та його сім'ї винесено смертний вирок...

Довідка: найбільші нелегальні міграційні потоки йдуть з Афганістану — майже 25 відсотків, з Іраку —14, Індії — 13, Шрі-Ланки — 9, Китаю та Ірану —приблизно по 7 відсотків. «Географія» нелегальної міграції досить велика. Пакистан, Алжир, Туреччина, Сирія, Єгипет, Палестина, Нігерія, Ліван, Марокко, Гана, Кенія, Гвінея, Бангладеш та ще з десяток країн.

Нелегалів затримують прикордонники, митники, міліція. Повертають їх Україні й держави-сусіди. На тій підставі, що вони потрапили на їхні території з нашої держави.

Скільки коштує мігрант?

Коментар начальника відділу паспортно-реєстраційної служби та міграційної роботи Закарпатського управління МВС України полковника міліції **Василя БЕРЧІ:**

— Безперечно, найбільше від цього потерпає економіка нашої держави. Проте мучить мігрень і прикордонників, і наші міграційні служби, і митників, і працівників правоохоронних органів. Затримка й депортація кожного нелегала обходиться, за досить таки скромними підрахунками, в тисячу доларів. Це вартість проїзду його до країни проживання, оформлення української виїзної і транзитних віз до іноземних держав, послуги перекладача, судові витрати, вартість міжміського й міжнародного телефонного зв'язку, відрядження для осіб, що супроводять мігранта до пункту відправлення його на батьківщину, не кажучи про витрати, на його утримання у спеціальній установі на період оформлення документів.

Наше чинне законодавство поклало ці функції на органи внутрішніх справ. Маємо й постанову Кабінету міністрів України від 29 грудня 1995 року щодо відшкодування з державного бюджету витрат, пов'язаних з примусовим адміністративним виселенням іноземців з України, є низка й інших документів. Але нема найголовнішого — коштів для цього. Їх хронічно не вистачає навіть на зарплату нашим працівникам.

Торік лише на Закарпатті затримано чи повернуто нашими сусідами майже дві з половиною тисячі нелегальних мігрантів. Помножмо на тисячу доларів... А Закарпаття — не єдина область, через яку пливе на Захід мігрантський потік. Словаки, чехи та поляки зуміли переконати своїх сусідів, що досить сумлінно оберігають їх від засилля азійців: їм платять за кожного затриманого нелегала. В Україні, яка є основним фільтром у цьому потоці, таких коштів не отримують. Мало того, словаки чи угорці не дуже церемоняться. Знайшли в нелегала українську монетку або сигарети типу «Козак» — повертають порушника нам. Бо він перетнув їх кордон з території України. Якщо додержуватися цього правила, ми теж мали б усі підстави «відфутболювати» нелегалів нашим найближчим сусідам по СНД, і найперше — Росії. Бо саме звідти спостерігається основне нашестя мігрантів. Та відсутність міждержавних угод і прозорість кордонів не дають змоги цього робити.

Окремо про приймоники-розподільники, тобто про місця тимчасового утримання мігрантів. На території Закарпаття їх практично нема. В Ужгороді така установа функціонує, але тільки для наших вітчизняних бродяг. Спробуй посели поміж них азійців чи африканців!.. Тому за допомоги прикордонників у Мукачевому такий пункт створено. Але у прикордонників для цього коштів також катма, тож доволі часто доводиться ділитися з «гостями» своєю скромною продовольчою пайкою.

І ще про ті візи, за якими прибувають до нас нелегальні мігранти або які отримують уже на території України. Складається враження, що на цьому хтось гріє руки. То чи варто дивуватися, що кількість нелегалів рік у рік збільшується?

Пігулки від головного болю є. Але...

Думка начальника відділу міграції Закарпатської обласної державної адміністрації **Миколи ТОВТА:**

— Нелегальна транзитна міграція та незаконне перебування іноземців на території області негативно позначаються на криміногенній та епідеміологічній ситуації. Це створює реальну загрозу для здоров'я нашого населення. Тривале перебування в дорозі призводить до шкірних і таких інфекційних захворювань, як дизентерія, сальмонельоз, лептоспіроз, навіть малярія, що не характерні для України, але поширені в тих країнах, де жили до цього затримані. Динаміка міграції свідчить, що й ця проблема набуває дедалі більшої гостроти.

Але є можливість обмежити потоки тих, хто рветься на Захід через нашу державу й одержує нібито законну візу — туристичну, бізнесову чи гостьову — в наших консульствах. Потрібен жорсткіший контроль у морських та аеропортах, і цим, вважаю, мали б займатися представники іміграційної служби, як робиться це в багатьох державах.

Обов'язковою передумовою отримання віз, особливо громадянами з країн, що є потенційними постачальниками нелегальних мігрантів, має стати наявність грошової квоти на кожну добу перебування, зворотного квитка, медичного страхування. Потрібна єдина система державного контролю за виїздом і перебуванням або визначенням певного статусу іноземців на базі всіх відомчих структур.

Не прийнято ще законодавчих актів щодо посилення відповідальності авіаперевізників у разі порушення ними вимог Чиказької конвенції та чинного законодавства України з питань ввезення осіб без належно оформлених документів. Потребують доповнення і змін Кримінальний, Кримінально-процесуальний та Адміністративний кодекси України щодо посилення кримінальної відповідальності організаторів і пособників нелегальної міграції — і вітчизняних, і зарубіжних. Цей «бізнес» процвітає. До мінімуму слід скоротити терміни перебування нелегалів у місцях тимчасового їх утримання за рахунок чіткішої взаємодії служб, причетних до їх депортації. Це дасть змогу зекономити значні державні кошти. І, безперечно, без допомоги міжнародного співтовариства важку фінансову лямку наша молода держава не потягне.

Певні напрацювання є і тут. З метою з'ясування проблем, пов'язаних з нелегальною міграцією, та оцінки потреб щодо надання допомоги прикордонним службам торік на Закарпатті працювала місія Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців. Першим результатом її перебування стало відкриття в Ужгороді в червні 1997 року консультативної служби для біженців та шукачів притулку в Україні. Посильну допомогу надають нелегальним мігрантам, і найперше жінкам з дітьми, обласний комітет Товариства Червоного Хреста та Адвентистське агентство допомоги і розвитку. Вони виділяють медикаменти, одяг, предмети гігієни, продукти дитячого харчування, намети, проте їх можливості також фінансово обмежені.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Тенденції

Німці Кантурів любили

РІВЕНЬ життя в Україні падає. Закон про невідкладні заходи щодо забезпечення своєчасної виплати заробітної платні, пенсій, стипендій часто-густо не виконується. Київський електровагоноремонтний завод — один з багатьох, де виявлено численні фінансові та інші порушення.

Скажімо, у 1996—1997 роках тут систематично затримували виплату заробітної платні, не вносили платежі до бюджету й Пенсійного фонду України. Минулого року лише заборгованість із заробітної платні перевищувала 3 мільйони гривень.

У той само час керівництво підприємства витрачало значні кошти на придбання дорогої офісної техніки, обладнання, легкових автомобілів. Це спонукало робітників заводу страйкувати...

Ревізія виявила значні порушення законодавства про зовнішньоекономічні зв'язки. Так, договори з Німеччиною були збиткові — вартість аналогічних вказаних у них вітчизняних товарів набагато нижча, ніж закордонних. Збитки становили 758 тис. гривень.

Чи не цим пояснюється той факт, що німецькі фірми неодноразово брали на себе усі витрати, пов'язані з перебуванням і відпочинком у Німеччині директора заводу В. Кантура та його сина, заступника директора із зовнішньоекономічних зв'язків?

Придбані в холдинговій компанії «Київміськбуд» вісім двокімнатних квартир загальною площею 440,8 кв. м за 281944 гривні з фонду соціального розвитку керівництво заводу незаконно передало в особисту власність особам, які не мали права на одержання житла.

Але й це ще не все. Завод уклав договір з акціонерним банком на одержання 400 тис. гривень позики під 30 відсотків для погашення заборгованості у зарплаті та платежах до держбюджету. Проте вже наступного дня цю суму було повернуто для купівлі 4 тисяч простих іменних акцій. До ревізії ані акцій, ані рахунків для одержання дивідендів за ними на підприємстві не було. Лише через значний проміжок часу банк повернув гроші замість акцій, стягнувши при цьому із заводу за користування позикою 39451 гривню у вигляді відсотків, хоча насправді підприємство не користувалося зазначеною сумою.

Незважаючи на велику заборгованість із заробітної платні, В. Кантур за два роки одержав 61,7 тисячі гривень як винагороду за раціоналізаторські пропозиції, інші раціоналізатори підприємства — 132,5 тисячі гривень.

В. Кантур, який близько двадцяти років очолював підприємство, звільнений з посади.

За результатами прокурорської перевірки органами транспортних прокуратур порушено кримінальні справи. Керівництву галузі внесено узагальнене подання для усунення виявлених порушень і притягнення винних до відповідальності.

Олександр МЕЗІН,
старший прокурор відділу з нагляду за виконанням законів на транспорті, радник юстиції.
Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Київ.

ЗАТ «Інвестиційний фонд «Олбі-Фінанс» інформує своїх учасників (станом на 1 січня 1998 року)

Вартість чистих активів фонду 121745 грн., в т. ч. невикористані приватизаційні папери: кількість 1946 од., вартість 20433 грн. Цінні папери емітента в розмірі більш як 1 %, що перебувають у власності фонду:

№	Назва емітента	Вид ЦП	Кількість одиниць	% активів	Вартість загальна
1	АТ «Олбі-Україна»	А	600	1.84	2520
2	Вижницький ДОК	А	6021	5.0	6898.5
3	Новоселицький кар'єр	А	1680	1.84	2520
4	Запорізький автомобільний завод	А	13800	3.82	5250
5	Каланчацький маслозавод	А	36000	2.29	3150
6	Укрінжтехномед	А	108000	2.87	3937.5
7	Укрнафта	А	13600	3.06	4200
8	Кодрянський склозавод	А	229500	3.82	5250
9	Облігації внутрішньої державної позики	ОВДП	537	36.58	50205.1

Вартість інших активів фонду 53328 грн. Заборгованість фонду 15514 грн. Кількість інвестиційних сертифікатів, які перебувають в обігу — 6659 одиниць. Наведені дані засвідчені висновком аудиторської фірми «ДВЕН» (ліцензія АПУ від 19.07.94 р., АБ № 000263).

Інвестиційний керуючий фонду ТОВ «Універсал Фондовий» повідомляє, що систематична оцінка вартості чистих активів згідно з положенням «Про порядок оцінки чистих активів інвестиційних фондів і взаємних фондів інвестиційних компаній», затвердженого рішенням ДКЦПФР від 07.10.97 р. № 30, проводиться один раз на місяць.

ЗАТ Інвестиційний фонд «Техноіндустрія» інформує своїх учасників (за станом на 1 січня 1998 року)

Вартість чистих активів фонду — 247938 грн., в т. ч. невикористані приватизаційні папери: кількість 2 од., вартість 21 грн.

Цінних паперів емітента в розмірі більше 1 %, що перебувають у власності фонду, немає.

Заборгованості фонду — немає. Кількість інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу — 210 одиниць.

Наведені дані засвідчені висновком аудиторської фірми «ДВЕН» (ліцензія АПУ від 19.07.94 р., АБ № 000263).

Інвестиційний керуючий фонду ТОВ «Універсал Фондовий» повідомляє, що систематична оцінка вартості чистих активів згідно з положенням «Про порядок оцінки чистих активів інвестиційних фондів і взаємних фондів інвестиційних компаній», затверджeним рішенням ДКЦПФР від 07.10.97 р. № 30, проводиться один раз на місяць.

1. Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 5-24 «Б» про банкрутство ГАЗТ «Свідчадо» (262031, Житомир, вул. Мануїльського, 139, кв. 156; р/р 2467613 в АБ «Полісся» Житомира, МФО 311443, код ЗКПО 13565620).

2. Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/180 про банкрутство ПП фірми «Валерій» (290000, Львів, вул. Соборна, 1/3; р/р 1468212 у МБ «Карпати» Львова, МФО 325224, код ЗКПО 20777989).

3. Арбітражний суд Волинської області (263005, Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 757-018 про банкрутство ТзОВ «Калина ЛТД» (264921, Волинська обл., Нововолинськ, смт Жовтневе, вул. Перемоги, 23; р/р 467326 у від. ПІБ Нововолинська, МФО 303310, Код ЗКПО 21736975).

ВАТ «ТОРГОВЕЛЬНО-ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 20 травня 1998 р. о 14-й годині за адресою: м. Київ, вул. Васильківська, 34.

Порядок денний

1. Звіт правління про результати діяльності за 1997 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту.
4. Різне.

Реєстрація учасників зборів з 11.00 до 13.30.

При собі мати документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефоном (044) 263-50-00.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

— приватного підприємства «Найс» (Кіровоград, вул. Карла Маркса, 31/36) р/р 003468188 в ОД Укрсоцбанку, код 23092173, справа № 1371/3;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Ваза» (Кіровоград, вул. Полтавська, 73) р/р 1467717 у Промінвестбанку, код 13764519, справа № 1382/8;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Горизонталь і К» (Кіровоград, вул. Гоголя, 80) р/р 467726 в КБ «Княжий», код 20640500, справа № 1384/8;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Рассвет» (Кіровоград, вул. Донецька, 92) р/р 4467653 в Укрсоцбанку, код 13766324, справа № 1383/8;

— малого спільного підприємства фірма «Кіренга» (Кіровоград, вул. Габдурахманова, 3 к. 3) р/р 3468939 в ОД Укрсоцбанку, код 13750569, справа № 1379/3;

— приватної виробничо-комерційної фірми «Окропус» (Кіровоград, пр. Правди, 7, кор.5, кв.18) р/р 7468442 в Укрсоцбанку, код 24148598, справа № 1404/8;

— акціонерного товариства закритого типу «Юмі» (Кіровоград, вул. Карла Маркса, 50, к. 321) р/р 76467201 в Укрексімбанку, код 23686715, справа № 1405/8;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Бос» (Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 2, кім. 603) р/р 003467109 в АППБ «Аваль»; код 22224119, справа № 1454/3;

— приватної фірми «Моллі» (Кіровоград, вул. Луначарського, 37, кв. 4) р/р 4644601 в Укрексімбанку, код 20638667, справа № 1443/3;

— виробничо-будівельної фірми «Кодекс» (Кіровоград, вул. Волкова, 9, кор. 1, кв. 134) р/р 001467614 в АКБ «Новий», код 13765810, справа № 1444/3;

— акціонерного товариства закритого типу «ВГ Сістем» (Кіровоград, вул, 50 років Жовтня, 7, кв. 22) р/р 000467015 в Укрнафтогазбанку, код 13757182, справа № 1445/3;

— приватного підприємства «Герольд» (Кіровоград, вул. Леніна, 62) р/р 6468223 в Укрсоцбанку, код 22227767, справа № 1402/3.

Майнові вимоги подаються до Арбітражного суду (вул. Луначарського, 29) у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) за позовом Луганського обласного відділення Фонду України соціального захисту інвалідів порушив справу № 05/368-11/2436 про визнання банкрутом селянського фермерського господарства «Бігмафітос», юр. адреса: 349575, Луганська обл., Новоайдарський р-н, с. Гречішкіно, вул. Щорса, 7, р/р 000405508 у Новоайдарському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 304160, код 21766396.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація у м. Кременчук Полтавської області повідомляє, що арбітражним судом Полтавської області порушено справу № 1707/36 про банкрутство МП «Резерв-2». Юридична адреса: м. Кременчук, вул. Республіканська, 21; р/р 7468366 в УСБ, МФО 331348.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду (м. Полтава, вул. Зигіна, 1) у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Лохвицько-Чорнухинська МРДПА Полтавської області повідомляє, що арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Лохвиця, вул. Зигіна, 1) порушив справу 2059/36 від 19.11.97 року про банкрутство орендного підприємства «Заготконтора Лохвицької РСС (315810, м. Лохвиця Полтавської області, р/р 26000200482001 у Лохвицькому відділені АК АПБ «Україна», код 01785249, МФО 331229.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу про банкрутство № 10-285 закритого акціонерного товариства «Дарна» (юридична адреса: 253094, м. Київ-94, вул. Магнитогорська, 1-а; розрахунковий рахунок 4467012 в Дніпровському відділенні ПІБ в м. Києві, МФО 322142).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дела о банкротстве:

— № 59/6-Б частной фирмы «Кува» (325000, Херсон, ул. 40 лет Октября, 108, кв. 64; р/счет 644520, вал./счет 0180401 в ХФ АКБ «Правексбанк»);

— № 58/6-Б частного предприятия «Дмитрий» (325000, Херсон, ул. Мира, 15, кв. 6; р/счет 1468740 в Херсонском головном отделении «Проминвестбанка», МФО 325253, код ОКПО 21282221).

До уваги акціонерів АБ «ЕКСПРЕС-БАНК»

Загальні збори акціонерів відбудуться 20 квітня 1998 року об 11.00 за адресою: Київ, Повітрофлотський пр-т, 25.

Порядок денний

1. Про наслідки проведення 5 емісії акцій ВАТ АБ «Експрес-банк».
2. Внесення змін і доповнень до статуту АБ «Експрес-банк».
3. Різне.

Реєстрація акціонерів 20.04.98 р. з 10.00 до 10.45 за місцем проведення зборів. Довідки за тел. (044) 271-72-12.

Правління АБ «Експрес-банк».

Акціонерний банк «Еліта»

Зміни до інформації про перший та другий випуски акцій.

«Нарахування доходів по привілейованих іменних акціях АБ «Еліта» установлюється у розмірі 50 відсотків річних».

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, бул. Пушкіна, буд. 34) порушив справу № 53-1-5Б про визнання банкрутом наукового виробничовпроваджувального приватного підприємства «Лексема» (343700, Донецька область, м. Харцизьк, вул. Краснознаменська, буд. 77, кв. 13, р/р 1468390 в Харцизькому відділенні АК ПІБ, МФО 334345, код ЗКПО 23598371).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Львів*

Секунди назустріч тисячоліттям

На проспекті Свободи на фасаді будинку Інституту народознавства встановлено електронний годинник, який відлічує секунди до кінця другого тисячоліття. Щоранку диво-секундомір вітає львів'ян мелодією гімну України. Табло в самісінькому центрі міста — чудова нагода для реклами. Відома фірма «Світоч» вже «засвітилася» тут і рухається назустріч Часу.

● *Черкаси*

Козаки знову піднімають бунчуки

Нинішньої весни виповнюється 350 років від початку національно-визвольної війни під проводом великого гетьмана Богдана Хмельницького.

На батьківщині першого будівничого Української держави, у славному Чигирині, готуються вшанувати пам'ять свого видатного земляка і всього славного козацтва. У національному історико-культурному заповіднику відбудуться історичні читання, присвячені знаменній даті. Українське козацтво покаже чигиринцям свій вишкіл, мистецькі колективи — театралізоване дійство.

● *Луганськ*

У сусіда зона вільна

Вільна економічна зона на зразок тих, що створюють у Донецькій області, не виключено, незабаром з'явиться на Луганщині. Її адреса — Стахановський регіон, де останніми роками поняття закриття неперспективних вугільних шахт трактувалося досить вільно. Як наслідок, економічні, екологічні та соціальні проблеми сплелися в такий вузол, що без нестандартного підходу в їх розв'язанні вже не обійтися. Один із таких — створення тут вільної економічної зони.

● *Дніпропетровськ*

Їздитимемо на своїх

Мікроавтобуси двох моделей почав випускати Дніпродзержинський авторемзавод. Щоб здійснити цю давню мрію, на ньому кілька років поспіль займалися реконструкцією та модернізацією потужностей. І вже цього року, працюючи навіть в одну зміну, тут мають намір зібрати не менш як тисячу машин для міських та сільських перевезень пасажирів.

І збираючи сміття, можна робити гроші

Партнерство

Минуло вже більше року, як відома в усій Європі німецька фірма «Альтфатер-Україна» взялася за прибирання сміття в Тернополі. І ось незабаром до вже звичної практики збирання непотребу у фірмові контейнери та авто додасться ще одна: побутове сміття збиратимуть у поліетиленові пакети.

Першу партію фірма планує безкоштовно розповсюдити через комунальні структури. А згодом мешканці міста самі купуватимуть такі пакети. Це і зручно, і недорого (орієнтовно — 3 копійки за штуку). До того ж, нова практика сприятиме покращенню санітарного стану міста. А в перспективі весь непотріб — різноманітні побутові відходи — перероблятимуть на спеціальних установках спільного україно-німецького підприємства, щодо створення якого вже ведуться підготовчі роботи.

Людмила ЛЮКОВА.

Тернопіль.

***

До речі, здійснення пілотного проекту з утилізації побутових відходів розпочато й на території Залізничного району столиці.

Згідно з нещодавно укладеним договором «Альтфатер» забезпечив кожен будинок району трьома контейнерами. Працює дванадцять нових спеціальних автомобілів для вивезення побутових відходів.

Фінансування проекту здійснюється, як і раніше, за рахунок комунальних платежів. Фірма розуміє, що діяльність у цій сфері перспективна, і планує спорудити біля Києва завод з перероблянння сміття. Успішне виконання першого проекту дасть змогу ширше залучати інвестиції в розвиток комунального господарства міста.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

Мовою цифр

Є зрушення

Перші ознаки стабілізації економіки намітилися на Закарпатті — торік місцева промисловість домоглася 1,2 відсотка приросту виробництва. Особливо тішать показники роботи легкої, лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості, приріст виробництва в яких становить 20,7—39,7 відсотка. Тенденція до підйому спостерігалася і в хімічній та енергетичній галузях.

Добре себе показали акціонерне товариство «Ужгородський механічний завод», товариства з обмеженою відповідальністю «Фішер—Мукачеве», Свалявський, Жорнавський та Мукачівський лісокомбінати.

Однак ще й досі багато підприємств на Закарпатті перебувають у стані занепаду. Передусім це колишні підрозділи «оборонки». Повільно йде реформування і в сільськогосподарському секторі. На ці «больові точки» економіки й має бути спрямована увага владних структур області.

Василь БАБУХ.

Закарпатська область.

Новинка

Нашим корівкам до вподоби «Брацлавчанка»

Починаючи з 1991 року майже 8-мільйонне коров'яче стадо нашої держави залишилося без доїльного обладнання, яке за часів Союзу виробляли лише в Росії та Латвії. Але не минуло і кількох років, як українське акціонерне товариство «Брацлав» склало серйозну конкуренцію Курганському (на Уралі) та Латвійському заводам.

Нині устаткування для доїння корів «Брацлавчанка» має попит не лише в Росії, Білорусі, Угорщині, Румунії, Скандинавії, а й в Тунісі, Арабських Еміратах. За словами голови правління ВАТ «Брацлав» Миколи Михайленка, фермерські господарства та КСП України охоче використовують вітчизняні доїльні апарати. Це й не дивно, адже ціни на них значно нижчі. А держава при цьому має змогу щороку економити до 42 млн. гривень.

Олеся ЯХНО.

Немирівський район Вінницької області.

Провінція

До дитячого столу

«Дитконсервпром» — така назва Одеської фінансово-промислової групи з виробництва цілющих харчових продуктів для юних громадян України. Вибір місця її створення не випадковий. У Причорномор'ї не тільки добра сировинна база (овочі, фрукти, виноград, круп'яні культури, екологічно чиста продукція тваринництва, риба, мед тощо), а й діють могутні спеціалізовані переробні підприємства — Одеський консервний завод дитячого харчування, Балтський молочноконсервний комбінат, потужності з виробництва цілющих препаратів з лікарських рослин. Є надія, що це дасть змогу реанімувати вкрай занедбану галузь.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Олії немає. Винен уряд?..

Останнім часом у Кіровограді майже у півтора разу зросли ціни на соняшникову олію. І скоріше всього, підніматимуться далі, аж поки привізна продукція з інших областей України не стане дешевшою за місцеву. В чому ж причина?

«Олія подорожчала тому, що її немає», — лаконічно відповів заступник голови правління ВАТ «Кіровоградолія» Григорій Біденко. І пояснив, що підприємство (воно є основним виробником цього продукту в області) вже три місяці стоїть, а робітники знаходяться у вимушених неоплачуваних відпустках. І все це через відсутність сировини.

Г. Біденко вважає, що в ситуації, яка склалася, винен уряд. За його словами, зняття обмежень на вивезення соняшникового насіння за кордон призвело до того, що в області його майже не залишилося. Все пішло через комерційні структури в далеке і близьке зарубіжжя. Тож лишається тільки чекати наступного врожаю, і якщо від нього щось залишиться, можливо, у жовтні ВАТ «Кіровоградолія» запрацює... Про те, щоб заздалегідь укладати угоди із сільгосппідприємствами, як це неодноразово радили керівництву ВАТ в облдержадміністрації, на підприємстві, схоже, поки що не думають...

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Золотий дубль «Сокола»

Хокей. Чудовим видався для нашого найсильнішого клубу сезон 1997—1998 років. Ще б пак, «Сокіл» виграв звання чемпіона і СЄХЛ, і України. А позавчора золоті чемпіонські медалі він поклав у Кубок ліги, який розігрувався уперше. Цей приз переможцям вручив президент СЄХЛ Лев Кантарович (Білорусь).

Ми вже повідомляли, що в перших двох фінальних матчах проти срібного призера регулярного чемпіонату СЄХЛ, «Німана» з білоруського міста Гродного на його майданчику українці виграли — 4:2 і 5:0. Рису підвів третій поєдинок у Києві. Знову переконлива перемога —6:1. 1:0 Василенко, 15, 2:0 Дідковський, 17, 2:1 Кадиров, 19, 3:1 Синьков, 32, 4:1 Марковський, 42, 5:1 Овчинников, 45, Василенко, 6:1. Чудово зіграв у цій серії Василь Василенко, який повернувся додому з воскресенського «Хіміка». В серії він закинув шість шайб і зробив три результативні передачі.

Вітаємо всіх гравців «Сокола» з чудовим сезоном. Щирі поздоровлення також президентові клубу Сергієві Старицькому, головному тренерові Олександру Сеуканду, генеральному менеджерові Василеві Фадєєву, тренерові Віктору Чибирєву. Сподіваємося і на успішний виступ збірної України, до якої входить багато гравців найсильнішого нашого клубу, на першому етапі чемпіонату світу у групі В у Словенії, який стартує 15 квітня.

За Кубок УЄФА

Футбол. Перші півфінальні матчі. **«Інтер» (Італія, Мілан) — «Спартак» (Росія, Москва). 2:1.** 1:0 Самарано, 45, 1:1 Аленичев, 48, 2:1 Зе Еліас, 90.

«Атлетіко» (Іспанія, Мадрид) — «Лаціо» (Італія, Рим). 0:1. Югович, 32.

Михайлові Коману — 70!

Ніколи не скажеш, що цьому елегантному, рухливому чоловікові стукнуло стільки. Справжнім прихильникам гри добре відома його славна біографія —видатного гравця і тренера. Вихованець закарпатського футболу, він багато сезонів блискуче грав у нападі київського «Динамо». Завершивши кар'єру, перейшов на тренерську роботу і виховав цілу плеяду чудових майстрів. І дотепер Коман на цьому посту. Він доклав руку до багатьох золотих і кришталевих перемог динамівців.

До речі, футбольна династія Команів має непогану перспективу. До динамівської школи Михайло Михайлович збирається віддати свого семирічного сина Михайлика.

Вітаємо ювіляра, зичимо йому міцного здоров'я і щастя!

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 234597.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311062.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0